

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, kőhalmi, medgyesi, nagy-sinkai, segesvári és szent-ágotthai kir. járásbíróságok hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:
Brassó, Csergepacz 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő naponként — 5 óra között található. Kis-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Gyönyössy István főszerkesztőhöz Dicső-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adtnak.

KIADÓ-HIVATAL

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyílt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr., negyedévre 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1—10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő.
Nyílttér közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVÉTELNEK:
Brassóban a kiadóhivatalban. Budapest, Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (János, Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát, Bécsben: Daube G. L. és társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosses Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetés irodájában.

Brassó, 1890. július 29.

(g.) Brassó hemzseg az idegen vendégektől, minden kiadható lakás, még ha meg sem érdemli a lakás nevét, drága pénzen ki van adva, a vendéglők szobái le vannak foglalva, vendéglőink mindegyikében esténként nagy dinom-dánom, innen a katonai zenekar hangja hallszik, emitt orpheum, ott ismét cigányzenekar vagy a bécsi fecskék gyönyörködtek, gyakran nagyon kétes értékű művészi mutatványokkal az üdülni s mulatni jött idegent. A vendéglős bezsebeli a dus keresetet, a kereskedő örül a hosszú pangás után élénkítő forgalomnak, városunk intézői pedig önelégedetten vágják zsebre kezüket s constatálják, hogy nem kell tenni semmit az idegenforgalom emelésére, mert az idegenek jönnek úgy is, csak a mindig elégedetlen „Brassó” nem tud a helyzettel megbékülni, csak az elkeseredett akkor is, a mikor pedig minden ilyen jó rendben és ékesen folyik!

A természet valóban pazar bőkezűséggel árasztotta el Brassót minden áldásával; a természet megtett mindent, de mit tesznek, mit tettek amaz urak a természettől adott kincsek értékesítésére, kik azoknak jelenben sáfárjai?

Sok idegen fordul meg évente városunkban s marad itt, ki pár napig, ki hosszabb ideig; de e forgalmat lehetne megtízszerezni, megszásszorozni, ha csak valami is történnék arra nézve, hogy az idegenek itt kényelmesebb elhelyezést nyerjenek.

Mi e tárgyra vonatkozó nézeteinket, a teendők kijelölésével, lapunk hasábjain egy előző alkalommal*) részletesen fejtettük

*) L. a „Brassó” 19. s 20. számokat.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Visszatekintés a 2000-ik évből 1887-re.

(A „Brassó” eredeti tárczája.)

Körülbelül két éve jelent meg Amerikában Bellamy Edward „Looking Backward” című utopistikus regénye. A mű hallatlan sikert aratott. Első megjelenése óta 301 ezer példányt kapkodtak el belőle s az angliai utánnyomás is nem kevesebb mint 21 kiadást ért; majd németre fordították le, de megcsontkítva s csak legujabban jelent meg a Reclam-féle „Universal-Bibliothek”-ben teljes fordítása Qizicki György tollából, ki előszavában e művet Morus „Utopiája”, Bacon „Uj Atlantisa” s Campanella „Napállama” mellé állítja. Tagadhatatlanul érdekes és érdemes egy könyv e fél regény, fél értekezés; s olvasva, nem tudjuk, vajjon szerzője merész phantasiájában gyönyörködünk-e inkább, vagy teljes erejével hagyjuk magunkra hatni azt a mély erkölcsi fel-fogást, mely fejtegetéseinek alapul szolgál s e művet századunk legelőkelőbb irodalmi jelenségeinek sorába emeli. — Az alapelv, melyen szerzőnk szerint a 21-ik század társadalmi szervezkedni fog, t. i. a munka centralisatiója az államhatalom kezében s ennek kapcsán teljes társadalmi egyenlőség, — nem új inventió, de ez elv következtéseinek levonása s kifejtése a részletekben, a roppant épület tervrajza nyomán minden egyes pillérnek, kődarabnak kellő elhelyezése, a mindenütt készakarva halmozott akadályok legyőztésével, oly genialis munka, melyet csak egy nagy ész és nagy szív együttes működése képes létrehozni.

Maga a történet, melynek keretében Bellamy irányeszméit kifejti, meglehetősen bizarr s hiszékenységgünket jócskán próbára teszi, de a cselekvény való-

már ki; hatása s eredménye az általunk elmondottaknak természetesen nem volt, mert városunk tanácsának s képviselő testületének többsége azon bölcse elvnek hódol, hogy így volt az apáink korában, s a mi akkor jó volt, az jó nekünk is, maradjon minden úgy, mint volt; s ama néhány embert, ki a tanács- és képviselőtestületben valami újítás mellett szólal fel, ki a sok beszéd után végre a cselekvést sürgeti, mint veszedelmes újítót lehurrogatják, sőt mi több, mindjárt gyanuba veszik szász elvhűségüket is, mert a ki bármi téren is reformot akar, az veszedelmes ember s esetleg még attól sem rettenne vissza, hogy az általa jónak és szükségesnek vélt dolog megvalósítására Brassó magyarságának közreműködését is igénybe vegye, ily egyén pedig méltán aggodalomba ejtheti a bölcse tanácsot s még bölcsebb képviselőtestületet.

A tárgy fölötti tanácskozásba természetesen belemennek az urak, a kérdés alapos tanulmányozására bizottságot küldenek ki, mely száz iv számra menő jelentést készít, melyre nézve aztán valami külföldi szaktudós véleményét kéri ki (mert a hazai szaktudósoknak nincs itt becsületje) s midőn mindezek jó rendben lefolytak, akkor azután semmi sem történik. A cselekvés, a határozott kezdeményezés, az öntudatos akarat és gyors, célzatos megvalósítás oly fogalmak, melyek minálunk nem ismeretesek. S ezen szenved hajótörést minden közügy, ezért süll el rosszul minálunk minden, ezért nem oldanak meg soha egy dolgot sem radikálisan, s ezért félszeg minden alkotásunk. Az elmondottakat számos eclatans példával volnánk képesek illusztrálni, de csak

néhányat említünk meg. Hol van a köztemető, melybe pedig 1890-ben már temetni kellene? hol az oly régóta ígért közvágóhid? Mily képtelen megoldást nyert különböző tökéletlen félszágaságok s befolyásos egyének magánérdekeinek egész indokolatlan dédelgetése miatt a Rudolf-körut, mely az adott viszonyok mellett soha nem épülhet ki, mert nincs benne egyetlen egy hasznavehető telek?

S így vagyunk mindennel, így tesznek tönkre nálunk mindent.

Ha városunk ügyeinek vezetése activ kezekben volna, hosszú tanácskozások nélkül is megtörténne az, a mi alkalmas volna városunk lakóinak, az idegenforgalomban rejlő dus kereset-forrását értékesíteni. A városnak magának nem kellene sokat tennie; elég volna, ha minden erre irányuló magán vállalkozást lehetőleg támogatna, természetesen nem tekintve bizonyos cliqueket, s tekintet nélkül arra, a kezdeményező szász-e vagy nem. De ennek is épen ellenkezőjét tapasztaljuk.

Meleg érdeklődéssel viseltetünk városunk felvirágoztatása iránt, s őszinte fájdalommal tölti el szívünket, ha azt látjuk, hogy a legfontosabb ügyeket, mihelyt a tanácskozás stádiumán tul vannak, s a megvalósításról, a kivitelről van szó, milyen közönyösséggel, milyen indolentiával intézik. Valóban, az embernek azt kell gondolnia, hogy intézőinkben vagy az érzék hiányzik városunk közjóléte iránt, vagy az akarat azt előmozdítani.

Nem gáncsolási vizsketeg vezetett ezek megírására, s ha láttuk, — s vajha mihamarább látnánk, — olyat, mi elismerést érdemel, a legnagyobb készséggel fogunk vele adózni, de

szinütlenségeért hamar kárpótolt bennünket az az eleven drámai erő s közvetlenség, melyet a XIX-ik század egy gyermekének a XXI-ikbe átesempészése kölcsönöz a két kor eltérő világnézete szembeállításának. S vajjon mi módon eszközli ezt szerzőnk? — West Julian, 31 éves jómódu bostoni uri ember házassadni készül, szándéka azonban egy rendkívüli véletlen folytán meghiusul. A fiatal ember ugyanis álmatlanságban szenved s hogy az utcz az ajától szabaduljon, háza alapfalába építettett magának földalatti hálószobát, hol rendszeren egy delejező orvos meriti álmomba. Dr. Pillsbury segítségével alszik el 1887. május 30-án is, miután ez kijelentette neki, hogy utólszor magnetisálja; mert másnap örökre elszándékszik hagyni a várost. Már most e delejes álom végzetessé válik Westre nézve: ugyanis merevgöresbe megy át s hősiük ily állapotban tölt el földalatti hálószobájában 113 évet, minthogy inasa, ki előtt nyugvó helye egyedül volt ismeretes, ama végzetes május 30-át követő napon West háza leégvén, a lakók között vészett. A házhely ez eset után a 2000-ik évig üresen áll, míg végre ez idő szerinti gazdája, Dr. Leete, beépítésére gondol és így a telek felásatván, az áthalott West is napfényre kerül. Dr. Leete természetesen fölébreszti s az ifju (mert megjegyzendő, hogy West physikumában semmi változás nem történt, ámulattal értesül a történetéről, majd igyekszik magát új helyzetébe beleélni, szíves gazdája utmutatása mellett ismerkedve meg a XXI-ik század Boston-jának társadalmi intézményeivel. A történet befejezése: házasság West és Leete leánya, Edith között, ki hősiük XIX. századbéli jegyesének ded-unokája. Ha a fennebb mondottakhoz kiegészítésül még hozzáteszem, hogy e történet elbeszélésének foyamában

Bellamynál a psychologus bonczoló képessége is lépést tart a sociologus mélyre ható felfogásával s hogy Westnek a váratlan benyomások alatt hullámozó lelkét valóságos művészi intuitióval tárja fel előttünk, a legszükségesebb tájékoztatást megadtam az olvasónak s most még csak a mű egy rövidebb fejezetének fordítását esatolom izleltől az eddigiekhez, óhajtván, hogy minél több olvasóban ébresztszek közlésével kedvet az egész mű megismerésére.

Tizenegyedik fejezet.

A délelőtti folyamán erősen esni kezdett s én azt vélém, az utczák oly állapotban lesznek, hogy házi gazdáimnak fel kell hagyni abbéli szándékukkal, hogy a városban ebédeljünk, bár — mint értesültem — étkező csarnokunk nagyon közel volt. Nem kevésbé bámultam tehát, midőn délben a hölgyek kimenésre felkészülve jelentek meg, de sárczipő s esernyő nélkül. A rejtvény csakhamar meg lőn fejtve, a mint az utczára léptünk: ugyanis a gyalogjáró fölé hosszában tovaftató vízmentes földel volt lebecsajtván, az egészet jól világított s tökéletesen száraz folyosóvá alakítva át, melyen tengernyi nő és férfi sürgölődött diszes, ebédhez való öltözetben. A szögleteken hasonlóan fedett könnyed hidak vezettek át. Leete Edith melletttem haladt s úgy látszott, nagyon érdeklő és egészen új reá nézve, mikor elmondám neki, hogy Boston utczái az én időmben esőben egyáltalában járhatatlanok voltak, ha csak esernyővel, sárczipővel vagy vízmentes ruhával nem látta el magát az ember. „S a gyalogjárók teljesen födetlenek voltak?” kérdé tőlem.

„Volt itt-ott földézet” felelém „minthogy azonban ezek magánosok tulajdonát képezték, ritkán s hiányos állapotban fordultak elő”.

eddig csak szóbeszédet hallunk, de cselekvést nem látunk. A papiroson megvan sok minden jó, van mulatóház, színház és közfürdő, van vízvezeték, van parkírozott tér s nyaralók egész sora a várhegy aljában, van nem tudom mi minden még; de a kereső eleven szem mind-ezeknek a valóságban csak nyomát is hasztalan keresi. Ha minden meg volna, akkor sokat tettünk volna arra nézve, hogy Brassó idegenforgalmát emeljük, azt a közjót érdekében értékesítsük; de szóbeszéddel, tanácskozással, jegyzőkönyvekkel e tervek nem valósulnak meg; tenni kell, uraim!

A kedvező idő mulik, s nem mindenki olyan alamuszi, mint mi. Ha az alkalmas időt elmulasztjuk, másutt és mások fognak tenni, s akkor ránk nézve késő lesz kezdeni. Az utókor az önök sáfárkodása fölött ítélletet mondva, azt nem a levéltár vastag jegyzőkönyveiben leírt tervek, hanem látható alkotásaik alapján fogja fogalmazni, s ha olyat nem talál, azt fogja mondani, hogy az önökre bízott kincsek, városunk ügyének, nem voltak hűséges sáfárai.

Külföldi krónika.

A porta Oroszország felszólalása folytán ama határozatát, melyben a macedonai püspökségekre nézve a bolgárok kívánságának engedett, felfüggesztette, mi nagy izgatottságot keltett Bulgáriában s nem csekély zavart magában Konstantinápolyban. Hír szerint miniszterválság lesz e tétovázó, gyenge politika közvetlen következménye.

A csehországi tartománygyűlési német képviselők végrehajtó bizottsága dr. Schmeykal elnökle alatt egy épen olyan bölcs, mint hazafias határozatot hozott, a mennyiben kimondta, hogy a csehországi németek a csehek minden kihívása és ki-méletlensége dacára szigorúan ragaszkodnak a cseh-német kiegyezés módzataihoz, a míg csak végképp el nem enyészik a remény annak létesítéséhez. Épen azért ajánlják azt is, hogy a cseh-németek a csehországi tartományi kiállításban részt vegyenek. Ezen kiállítástól távol maradniok csak akkor szabad és kell, ha a kiegyezés a következő ülésszak alatt sem létesülne. A kellő időben való végleges döntést a csehországi németek bizalmi férfai maguknak tartják fenn.

Mexikóból jelentik, hogy Ez eta tábornok párbajra hívta ki Barillas tábornokot, Guatemala elnökét. A guatemalai és san-salvadori csapatok Rio del Paza mellett többször megütköztek, s a két fél veszteségét körülbelül 400 emberre teszik. A Guatemalában lakó idegenek rendőrséget szerveztek a város megoltalmazására.

Erre elmesélte, hogy jelenleg minden utcát hasonló módon védelmezik a kedvezőtlen időjárás ellen, mint a hogy azt itt látom s hogy a készüléket, mi-helyt nincs szükség rá, fel lehet göngyölni. Általában, úgy vélte, hogy mai napság nagyon vissza-snak a tetszenék valamelyes befolyást engedni az időjárásnak az emberek társadalmi életére. Dr. Leete, ki egy kissé előttünk haladt s beszélgetésünk megütötte a fülét, megfordult s azt mondá, hogy az individualismus s az együttműködés korszaka közti különbséget mi sem jellemzi inkább, mint az a tény, hogy a XIX. században, ha esett, Boston lakói háromszáz-ezer esernyőt terjesztettek ki ugyanannyi fej fölé, míg a XXI. században mind e fejek fölé egyetlen esernyőt feszítenek.

A mint tovább mentünk, így szólt Edith: „A magán-esernyő kedvencz hasonlata apámnak, ha a régi társadalmi rendet, melyben mindenki magának s családjának élt, akarja jellemezni. Mücsarnokunkban van egy kép a XIX. századból, mely egy csomó embert ábrázol esőben. Mindegyik maga s a felesége fölé tartja esernyőjét s szomszédját lecsorgatja. Atyám azt hiszi, hogy a művész korát akarta satírizálni e képpel.”

Most egy nagy épületbe léptünk, melyben tódult az ember-ár. A ház homlokzatát nem láthattam a védőfedél miatt, de ha megfelelt az épület belső díszének, mely még az előtte való nap meglátogatott bazárát is felülmulat, úgy pompásnak kellett lennie. Szomszédnőm megjegyezte, hogy különösen a bejárat feletti szoborcsoporth általános bámulat tárgya. Erre egy hatalmas lépcsőn haladtunk fölfelé, majd széles folyosóhoz értünk, melyre számos ajtó nyílt. Ezek egyike gazdám nevével volt ellátva, s midőn belép-

F. hó 26-án Buenos-Ayresben is katonai lázadás ütött ki. A kormány és a hatóságok erélyes intézkedéseket tettek ugyan a lázados elfojtására, az ostromállapotot is kihírdették, mégis attól tartanak, hogy a zendülés nagyobb kiterjedést nyer. A börtönök és bankok zárva vannak.

Román lapszemle.

A „Gazeta” a „Kolozsvar” 167-ik számának vezércikke ellen irván, ezen szavakat használja: „Uj szemtelenség” s „nouă impertinență” és „kötő arczatlanság” s „oclasieă obrănciă.” Min csodálkozzék itt az ember inkább, az író neveltelenségén vagy az ország szabadságán, mely az „elnyomottak”-nak ilyet is megenged? Különb a kinek nincs igaza, moeskos szavakkal támadja meg embertársát. A „Kolozsvar” „Magyar nyelv” című vezércikkében a belényesi gör. kath. zsinat ezen kitételére tett megjegyzést: „Tekintve azonban azt, hogy a belényesi gymnasium négy felső osztályába az ország különböző részeiből oly ifjak jönnek, a kik magyarul nem, csak románul tudnak” stb. Hogyan lehetséges az, kérdezi a „Kolozsvar” s aztán igen helyesen kifejti, hogy még a népiskolából sem lehet a magyar nyelv tudása nélkül a gymnasium I-ső osztályába felvenni a növendéket, hogyan történhetik és melyik hazai iskolában az, hogy az V-ik gymn. osztályba is mennek Belényesre olyan ifjak, a kik nem tudnak magyarul. A „Gazeta” szerint a „Kolozsvar”-nak szikrázik a szeme, vérkönyűket izzad, berzenkedik, mint a kakas, dühbe jő, bög és ordít s jól tenne, ha felhagyna az ilyen haszontalan-kodásokkal, már t. i. azzal a követeléssel, hogy tudni kellene a gymn. négy alsó osztályában magyarul s hogy a népiskolából nem lehetne fölvenni a gymn. I-ső osztályába azt, a ki nem tud magyarul. Az olvasóra bizzuk, hogy kitalálja, vajjon a „Kolozsvar” jött-e dühbe avagy a „Gazeta”, melynek egész cikkében tisztességes kifejezést nem látunk, mely a dolog érdeméhez illenék. Így tanítja olvasóit az állam nyelve iránti tiszteletre.

Ugyancsak a „Gazeta” a gácsországi ruthén nemzetiségi mozgalmakról vezércikkhezve úgy találja, hogy ott a ruthének az ország uraival, a lengyelekkel nem állanak jobban, mint ők, a románok, a magyarok egyeduralma alatt. Az ifju ruthének az ifju csehek példájára nemzetiségi területekre szeretnék felosztani Gácsországot; de sehogy sem megy, mert a ruthének a lengyelekkel vegyesen laknak. A „Gazeta” szerint a lengyelek e miatt nagyon haragusznak a ruthénekre, de elvégre is tisztába kell jönniök a ruthénekkal.

A nagy-szebeni „Telegraful” zsémbel a chauvinista magyarokra a magyar fegyvergyár miatt, melyet csakis a magyar tulzás hozott létre s most bukófélben van.

tünk, elegáns ebédlőben találtuk magunkat, közepén négy személyre terített asztallal. Az ablakok udvarra nyíltak, melyben szökőkút bocsájtja sugarait a magasba, míg a levegőt zene hangjai villanyozták fel.

„Ugy látszik, ön itthon van” mondám, a mint asztalhoz ültünk s dr. Leete a csengettyűhez nyult.

„Itt tényleg házuk egy részében vagyunk”, felelé ő, „habár kissé félreeső részében is. E nagy épületben csekély évi bérért a kerület minden családjának egy szoba áll kizárólagos rendelkezésére. Utazók s egyes személyek szolgálatára egy másik emelet van berendezve. Ha itt óhajtok ebédelni, úgy megrendelésünket az előző estén eszközöljük és pedig a lapokban naponként megjelenő jegyzék alapján választunk a kapható ételekből. Az ebéd oly gazdag, vagy oly egyszerű lehet, a minőnek csak óhajtja az ember, de természetesen minden sokkal olcsóbb s jobb, mintha otthon készült volna. Valóban a mai embert mi sem érdekli inkább, mint konyhájának tökéletesítése, s megvallom, kissé hiuk is vagyunk az eredményre, melyet szolgálatunk ezen ága elért. Biz, édes West ur, bár az önök civilisációjának egy némely oldala bizonyára tragikusabb vala, még sem tudom elgondolni, hogy bármelyik is leverőbb lett volna, mint az a gyalázatos étkezés, melylyel be kellett érniök, értem mindazokat, kik nem voltak felette gazdagok.”

„Nem is talált volna ön közöttünk senkit”, mondám, „ki e tekintetben önnek ellent mondott volna.”

E pillanatban lépett be a pincér, egy csinos ifju ember, ki a közönséges ruházattól csak kis mértékben elütő egyenruhát viselt. Alaposan megfigyeltem, mert ez volt az első alkalom, melyben a munkás hadsereg egy aktív tagjának viselkedését tanul-

Ilyenek ezek a tulzó magyarok. Eme tulzásai-
kal mennyi kárt okoznak! A „hazafias” lapok, már t. i. az összes magyar lapok, örvidenek a felett, hogy a kormány meg tudja fékezni a nemzetiségi izgatásokat. Ezt is a „Telegraf”-ból olvassuk. Talán jobban tennék azok a hazafias lapok, ha a nemzeti-ségi izgatások felett örvidenének?

Czenkalji.

N A P I H I R E K.

Templomi zene. Mária Valéria főhercegnő ő Fensége menyegzője alkalmából jövő esütörtökön d. e. 10 órakor a helybeli róm. kath. plebánia templomban ünnepi nagymise tartatik. A templomi énekar, Jaschik Gyula karnagy vezetése mellett a következő darabokat fogja előadni: „Te Deum laudamus” Horák E.-től (pályakoszorúzott mű.) Ünnepi mise F-durban kar-, szolok- és zenekarra, Jasahik Gyulától. A gradualehoz: Tui sunt coeli, ária sopran-solara zenekar kísérettel Mozart W. A.-tól. Az offertoriumhoz: „Domine dominus Deus”, kettős, sopran és bariton solorn zenekar kísérettel, Weisz L.-tól. Végül: „Áldunk téged” ó-magyar templomi ének, alla capella.

Ejegyzések. Raidl Sándor, a brassói m. k. állami főreáliskola r. rajztanára, eljegyezte Wollanka Ida kisasszonyt, nagy-borosnyói tanítónőt.

Boldog anya öz v. Csia Istvánné, a mennyiben két leányát egyszerre egy napon jegyezte el két derék fiatal ember és pedig: Csia Béla brassói kir. törvényszéki aljegyző Cs. Iluska kisasszonyt és Bencze Balázs hosszufalusi járásbirósági aljegyző Cs. Mariska kisasszonyt.

Fogadják a boldog jegyesek legjobb szerencsekívánatokat!

Halálozás. Kovács Jánost, a kolozsvári unitárius collegium derék igazgatóját, megrendítő csapás érte, a mennyiben boldog neje, Kriza Lenka, Kriza János, halhatatlan emlékü költőnk és unitárius püspök egyetlen leánya, f. hó 25-én meghalt. Férjén s ősz anyján kívül 4 gyermek siratja a boldogult korai halálát. Béke lengjen a kisenvedett porok felett!

A brassói ág. h. evang. magyar esperesség f. hó 31-én tartja meg rendes évi közgyűlését Zajzonban s a megelőző nap délutánján ugyanott a szokásos előkészítő értekezletet.

A meghívóban közölt tárgysorozat 84 pontot ölel fel. Ezek egy része a kerületi közgyűlésen tárgyalandó ügyekre vonatkozik, sőt a jövő évben összehívandó zsinat ügye is már foglalkoztatja a közgyűlést.

A tárgysorozat számos pontja — fájdalom, kissé nagyon is sok, — arról tanuskodik, hogy az esperesség intézői mindenképen rajta vannak, hogy a mult örökségeként rájuk szállott szabálytalanságokat megszüntessék s kívánjuk, hogy ebbeli fáradozásukat mihamarább siker koronázza.

mányozhattam. Ez ifju embernek azok után, miket hallottam, magas műveltségűnek kellett lennie s azokkal, kiket kiszolgált, minden tekintetben teljesen egyenlő lábon állania. S mégis szemmel látható volt, hogy e helyzet sem az egyik, sem a másik felet a legkisebb mértékben sem zavarta. Dr. Leete olyan gon szökött az ifjuhoz, mely — mint ezt művelt emberekől várni lehet, — sem döllyföt, sem leereszkedést nem árult el, míg az ifju viselkedése egyszerű s oly emberhez illő volt, ki igyekszik hivatalos dolgát pontosan elvégezni minden bizalmaskodás vagy megalázkodás nélkül. Magatartása valóban olyan volt, mint a szolgálatot teljesítő katonáé, leszámítva ez utóbbinak feszességét.

A mint a fiatal ember eltávozott, megszólalék: „Igazán csodálnom kell, hogy ilyen ifju elégedett lehet egy cselédnek helyzetében.”

„Mit jelent e szó: „cseléd?” szólott közbe Edith, „Sohasem hallottam.”

„Ma már elévült”, jegyezte meg atyja. „Ha jól tudom, azon személyekre vonatkozott, kik mások számára végeztek oly munkákat, melyek ez utóbbiak előtt különösen kellemetleneknek s visszatartóknak látszottak s így bizonyos megvetésben részesültek. Nem így van, West ur?”

„Körülbelül”, felelém: „Oly személyes szolgálat, mint az ételfelhordás, cseléd-foglalkozásnak tekintett s az én időmben oly lealázónak vélték, hogy művelt ember inkább türt volna mindennemű sanyarúságot, minthogy ily munkára adja a fejét.

„Mily rengeteg mesterkelt észjárás!” kiáltott föl Leete asszony csodálkozva.

„De az e nemű szolgálatokat valakinek mégis csak teljesíteni kellett”, mondá Edith.

Az esperességi közgyűlésen Fabiny Ferencz esperességi felügyelő is részt fog venni, ki e czélból a holnap reggeli vonattal érkezik városunkba.

Dicső-Szt.-Márton és vidéke tanuló ifjúsága f. é. aug. 2-án a dicső-szt.-mártoni kisedővő-intézet javára az ottani új megyeház nagytermében a marosvásárhelyi zenekar közreműködése mellett táncestélyt rendez.

***) Bonyhán az ev. ref. iskola javára** Bethlen Árpád gr. ó kastélyában június 29-én nyári táncmulatságot rendezett, mely minden tekintetben kitűnően sikerült. A nemes czélra való tekintettel a következő felülfizetések történtek: Gr. Bethlen Árpádné 5 frt., Bartók Anna 2 frt., Egyed Áron 1 frt., Filep József 2 frt., Hirsch Jakab 2 frt., Veress Béla 1 frt., Hegyi Sándor 1 frt., Nagy János 1 frt., Vajda Elek 1 frt., Nuridsány István 1 frt., Somai Zsigmond 1 frt. 50 kr., Nagy Gerő 50 krt., Kis Mózes 50 krt., Kazacsay Miklós 50 krt., Mánya Gergelyné 50 krt., Somai Domokosné 50 krt., Bartha István 50 krt., Szántó József 50 krt., Parri István 1 frt., Gombás Dániel 30 krt., Horváth Dezső 30 krt. Fogadják a nemes adakozók e helyen is a rendező bizottság hála köszönetét.

***) Szőkefalván f. hó 6-án** Paget Olivér gyönyörű szilfás berkében K. Nagy Pálné, szül. Ujfalvi Katinka a. ő nagysága védnöksége alatt a községi „harang-alap“ javára kosaras nyári táncmulatságot rendeztek, mely a nevezett alapnak 14 frt 49 krt. jövedelmezett. Az összes bevétel 40 frt 5 kr., a kiadás 25 frt 56 kr. volt. Felülfizettek: K. Nagy Pál 8 frt., Bukuresti János 2 frt., Paget Olivér, Bitay Anna 1—1 frt., Czirka Timotheus, özv. Kinizsy Mihályné 70—70 krt., Kánya Ferencz, Schmidt János, Baranyai Imre, Földvári Ödön, br. Splényi Árpád, Kabos Ferencz, Kerekes Béla, Járai Béla, Bitay Albert, H. Gaál Domokos, Pekri Sándor 30—30 krt.

Ujabb adakozás a csángó szoborra. Stadach Gyula áll. tanító Pürkerecz 1 frt., Beer Ignác ház tulajdonos Brassó 1 frt., Tiszt. Borscs Mihály Bácsfaluból, Sükösd emlék 63 frt., összesen 65 frt. E lapok idei 37-ik számában ki volt mutatva 86 frt. 61 kr. Az adakozások főösszege ma 151 frt. 61 kr. Szíves köszönet az adakozóknak.

A csángó szobor alaprajzát és tisztesen kissebített főszmintáját Fellner Lajos vasuti mérnök ur elkészítven, alólírtán megtekinthetők. A csinos szobor 3½ méter magas lesz. — Brassó, 1890. július 28.

Koós Ferencz, kir. tan. tanfelügyelő.

Szöktető apácák. Pajor Emilia a. jőnevi vidéki színésznő, hogy gyermeke nevelése ne szenvedjen a foglalkozásával járó hányatott életmód alatt, beadta azt a soproni orsolyások kolostorába. Ott nevelkedett a gyermek 1885-től mostanáig. Midőn a

*) Mindkét hír a szerkesztőség hibáján kívül késett.

jó anya nem régen megjelent a kolostorban, hogy már most 17 éves leányát magával vigye, fájdalommal kellett tapasztalnia, hogy a gyengéd és jámbor apácák valóságos utálatot csepegtettek a gyermekbe színésznő anyja iránt. A gyermek nem akarta követni anyját s a fejedelemszöny megerősítette őt magatartásában. Pajor E. a. mégis keresztül tudta vinni, hogy gyermekét magával vihesse. Másnap B.-Füredre utazott, hova szerződve volt. De midőn egyszer a próbán volt, Somogyi színigazgató, véletlen tanuja egy Pajor k. a. s egy orsolyás apáca közötti beszélgetésnek, arról értesíti, hogy leányát meg akarják szöktetni. Tényleg így is volt. De az energikus Pajor E. azonnal elfogatta az apácát s a járásbírónál felvétellett vele egy jegyzőkönyvet, mely szerint az említett növendék apácát azon czélból látta el a fejedelemszöny 30 frt. uti költséggel s küldte Pajor E. után, hogy ennek leányát megszöktesse s visszavigye a kolostorba. Az a kis czédula, melyen a szökési terv ki van fejtve s melylyel Pajor kisasszonyt felszólítják a szökésre, szintén a jegyzőkönyvhöz van csatolva. Miután Pajor E. az anyai jogokat oly kevésbe vevő fejedelemszöny ellen panaszt emelt, Sopronban nagy feszültséggel néznek e pör elé.

Válási mánia. Ilyen aszony is csak Amerikában jöhet a világra. Indianapolisban él és azzal vergődött hírnévre, hogy már kilencszer vált el az urától, még pedig — s ez a fő — egy és ugyanazon férjtől. Most még csak 37 éves s így alapos reménye van, hogy még sokra viheti. Ugy látszik különben, hogy ezt a válási szenvedélyt örökölte, mert már az anyja hatszor elvált, de legalább annak volt értelme, mert ma már a hetedik férjjel él. Egy nagybátyja és két nagynénje már ötször estek át válópörön s mivel még jó erőben vannak, remélhető, hogy az ötös számnál nem állnak meg.

Beethoven szerelme. „Beethovens unsterbliche Geliebte“ czim alatt Bonnban Neusser Péter kiadásában egy füzetecske jelent meg, mely Beethoven életéből egy sokat vitatott, de talán soha teljesen fel nem derített episódra rendkívül érdekes felvilágosításokat nyújt. A művecske szerzője egy hölgy, ki „személyes emlékei“-ből közli az adatokat, melyekből kitűnik, hogy Beethoven „halhatatlan szerelme“ senki más nem volt, mint martonvásári Brunswick Terézia grófnő Magyarországból, kivel Beethoven 1806. júl. vagy jun. hóban jegyet váltott. Csak Brunswick Ferencz gr., Terézia testvére, Beethoven barátja tudott erről az eljegyzésről, melyet Terézia grófnő anyja nemesi büszkesége miatt titokban tartottak. Mivel Beethovennek semmi kilátása sem volt arra, hogy biztos házi tűzhelyet alapítson, az eljegyzés négy év múlva, 1810-ben a levelek kölcsönös visszaküldésével felbontatott. E két nagy lélek szerelmi életének közelebbi viszonyát érdekfeszítően beszéli el az említett könyvecske. Brunswick Terézia

nagy tehetségű hölgy volt. Közhasznú tevékenysége, — mert ő alapította az első kisedővő intézetet — a mult évben méltó elismerést nyert, midőn mellszobrot állítottak neki Budapesten. 1861-ben halt meg. Épen a napokban Hellmesberger József bécsi udvari karmester birtokában megtalálták Brunswick Terézia grófnőnek egy arczképét, mely sajátkezű írásával Beethovennek van ajánlva.

Egy család veszedelme. A trencsénmegyei Nemsován, az ottani orvos gyermekével és annak dajkájával a megáradt Vág-folyó hullámaiban lelte halálát. Az orvos kétlovas fogatán akart átkelni a magas vizállás daczára a Vág tulsó partjára. A sebes hullámok elsodorták és fölborították a kocsit, az orvos, a gyermekek és a dajka nyomtalanul eltűntek. Az orvos neje, ki szintén a kocsin volt, csodálatosan megmenekült, de képzelhető a szerencsétlen nő kétségbeesése, ki szeme előtt látta elveszni férjét és gyermekét.

T a n ü g y.

A brassói gör. keleti főgymnasium s a gymnasiummal összeköttetésben álló közép- és elemi iskolák XXVI-ik, 1889—90. évi értesítője. Szerkesztette a közép-iskolák igazgatósága. Brassó, 1890. Muresianu nyomdája.

Az értesítő két részből áll. Az első részben 50 népies költemény van, melyeket a középiskola nagyobb növendékei gyűjtöttek össze hazarészünk különböző vidékein a nép ajkairól. Huszonhárom költemény, colinde, vallásos tartalmu, huszonhét pedig világi. A csángó községekből is több költemény került ide. Nem lehetne-e a csángó-népdalokat is ilyenformán összegyűjteni?

A II-ik a tanári személyzettel kezdődik. Rendese ideigl. igazgató Ilasievics Ipolit, kivüle még 11 tanár működik a gymnasiumban. A közép-keresk. iskolában a hitoktatón kívül 9 tanár. A gymnasiumban a latin nyelv, a k.-keresk. iskolában a francia és német nyelvi tanári állomások üresedésben voltak s óraadókkal helyettesítették. Az alsó reáliskolán 4 tanár működött.

A tananyag rövidre vont beosztása után a gymnasiumi ifjúság önképzőkörének ismertetését hozza. Hetenként egyszer, szombat este 5—7-ig tartotta gyűlését, melyen önálló dolgozatokat olvastak fel és szavaltak. Könyvtárában van 779 drb. Alaptőkéje, mely az „Albiná“-ban van elhelyezve, 696 frt 51 kr. A mult évi bevétel volt 148 frt 47 kr. kiadás 86 frt 22 kr. A tagoktól befolyt 47 frt 30 kr. A Juga-féle alapból 25 frt. Jövedelem emelkedés a mult évben 62 frt 35 kr. A hangszerek értéke: 96 frt.

A VI-ik részben az alapítványok, illetőleg ösztöndíjak vannak kimutatva 580 frtban. Ezen-

„Természetesen“ válaszolám. „Csakhogy olyanok nyakába varrtuk, kiknek nem volt más választásuk, mint éhen halni.“

„S a terhet, melyet vállukra raktak, még megvetésükkel növelték“, jegyzé meg dr. Leete.

„Ugy látszik, nem értem önt teljesen“, mondá Edith. Mert talán csak nem azt akarja mondani, hogy önök rendjénvalónak találták, hogy embertársaik önök számára szolgálatot teljesítsenek, mely miatt őket megvetették, vagy hogy szolgálatokat fogadtak el tőlük, melyeket hasonló módon viszonzni készek nem lettek volna? Csak nem így értette West ur?

Kénytelen valék megvallani, hogy a dolog tényleg így állott. Dr. Leete azonban segítségemre jött.

„Hogy Edith csodálkozását felfoghassa“, mondja „tudnia kell önnek, hogy a mi erkölcsi alapelveinkkel ellenkezik mástól olyan szolgálatot elfogadni, melyet szükség esetében hasonló módon viszonzni nem akarnánk. Ez ép olyan volna, mintha valaki azzal a szándékkal venne kölcsönt, hogy adósságát soha sem fizeti meg; míg az az eljárás, hogy valamelyiknek ilyenmü szolgálatot egy másik személy szorultságának vagy szegénységének felhasználásával erőszakoljon ki, a rablással egy fokon álló kihágásnak tekintetnek. Minden rendszernek, mely az embereket osztályokba vagy kasztokba sorolja, vagy ily felosztást megenged, a legrosszabb oldala, hogy az emberi közösség érzetét gyengíti. A vagyon egyenlőtlen elosztása, de még inkább az egyenlőtlen alkalom a nevelés és képzettség megszerzésére az ön idejében a társadalmat osztályokra szakította, melyek egymást sok tekintetben különböző fajoknak nézték. Alapjában véve a kölcsönös szolgálattételt illetőleg napjaink s az önök felfogása között nincs is

oly nagy különbség, mint első tekintetre látszanék. Az ön korának művelt osztálybeli hölgyei és urai ép oly kevésbé engedték volna meg, hogy saját osztálybeliük nekik oly szolgálatot tegyen, melyet viszonzni restellettek volna, mint mi. A szegények és műveletlenekre azonban ugy tekintettek le, mint ha más fajbeli lények volnának. Az egyenlő gazdagság s egyenlő képzettségi fok, melynek most valamennyien örvendünk, egy osztály tagjaivá tett bennünket, mely az ön idejébéli legkedvezőbb helyzetü osztálynak felel meg. Mielőtt az életföltételek egyenlősége nem létesült, az összes emberek testvériségének és solidaritásának eszméje soha nem válhatott valóságos meggyőződéssé s a cselekvés ama praktikus alaptételévé, melyet ma gyakorlunk. Az ön idejében tényleg szintén használták e kifejezéseket, de akkor csupán phrasisok voltak.“

„Pinczérré szintén szabad választás utján lesz az ember?“

„Nem“, felelé dr. Leete „a pinczerek a munkásság azon szakaszából való fiatal emberek, mely még nincs a foglalkozás bizonyos osztályához beosztva. Az e szakaszhoz tartozók olyas munkák végbevitelére utasíttatnak, melyek különös technikai ügyességet nem követelnek. Az asztalnál felszolgálás egyike e munkáknak s egy ideig minden rekrutának pinczér minőségben kell szolgálnia. Körülbelül 40 éve ugyanezen étkező helyiségben magam is felszolgáltam pár hónapon át. Ismétlem, szem előtt kell tartania önnek, hogy a nemzet által kívánt munkákat illetőleg korunk semmiféle rangfokozatot el nem ismer. Ki másoknak szolgálatot tesz, sem magát nem tekinti az illetők személyes szolgálójának, sem mások nem nézik annak; de nem is függ semmi tekintetben tőlük. Mindig a

„nemzetet“ szolgálja. Egy pinczér vagy valamely más munkás szolgálattétele között mi semmi különbséget nem ismerünk el. Maga az a tény, hogy e szolgálatot egy személy a másik számára közvetlenül teljesíti, a mi szempontunkból közömbös. Ugyan így áll a dolog az orvosi teendőknél is. Ép ugy elvárhatnám én, hogy mai pinczérünk lenézzen, mert orvosi minőségben szolgáltam neki, minthogy én gondoljak arra, hogy őt megvessem, mert velem szemben pinczéri szolgálatot teljesít.“

Ebéd után gazdám átvezetett az egész épületen, melynek terjedelme, pompás architektúrája s gazdag diszítése egyaránt bámulatra ragadott. Ugy látszik, hogy e csarnok nemcsak étkező helyiségül szolgál, hanem egyuttal nagy mulató hely s társas találkozó pont a kerület számára. Berendezésében nem hiányzott semmi, mia mulatságot vagy üdülést előmozdithatta.

Midőn bámulatomnak kifejezést adtam, így szólott dr. Leete: „Itt egy példában látja ön megvilágítva azt, mit első beszélgetésünk alkalmával mondtam, midőn ön a város fölött áttekintett: nyilvános és közéletünk pompáját illetőleg, összehasonlítva azt magán és házi életünk egyszerűségével, a mi századunk a XIX-vel nagy ellentétben áll. Hogy hasznaltan terhektől kiméljük magunkat, otthonn annyi házi eszközzel beérjük, a mennyi épen kényelmünknek megfelel, társaséletünk azonban oly fényt és luxust fejt ki, minőt a világ soha ezelőtt nem látott. Minden ipar- és egyéb egyesületnek megvan a maga ehhez hasonló terjedelmü klub-háza, továbbá házai a vidéken, a hegyek között s a tenger partján, hogy a szünidő alatt magát mindenki kipihenhesse.“

Boldog XXI. század!

B.

kivül benlakás jótéteményében részesült 6 növendék s ez került 500 frtba. Magánosok adományaiból részesültek négyen.

A VII. részben a tanári kar által kezelt alapok vannak kimutatva 680 frtban, ez is az „Albiná”-nál van elhelyezve.

A VIII. részben a könyvtár (3863 mű) és természettani eszközök, állat és áruismer gyűjtemények vannak ismertetve. Lapot az intézet összesen 13-at járattott, 1 magyart, 5 németet, 7 román.

A IX. részben az elemi iskola tanítói vannak felsorolva, összesen 12.

A X-ik részben a tanulók létszáma. A gymnasiumban volt 249, az alreáliskolában 128, a középkereskedelmiben 36. Az elemi fiúiskolában 326, a leányiskolában 192, az ismétlő fiúiskolában 46, a leányiskolában 57. Az összes létszám volt az 1888/90. évben 990, az 1889/90. évben 1031, tehát 41-gyel több.

A XI-ik részben az iskola rövid története és a vizsgálatok eredménye van előadva. A keresk. iskolában érettségire állott 7 növendék, kik közül jeles volt kettő, jó is kettő, elégséges is kettő, a hetedik két hónapra visszavetett 2 tantárgyból. A középiskola érettségi vizsgájának eredménye a jövő évben fog közöltetni. Az értesítőt az összes tanulók név- és osztályzat szerinti ismertetése zárja be.

Nekünk úgy tetszik, hogy a német és román lapok mellett, „Gaz.” „Telegraful,” „Luminatorul” mellett az egyetlen „Egyetemés közokt. szemlén” kívül a többi magyar szakközöny is méltó helyen volna azon tanári kör asztalán, melynek ma már több tagja

teljesen bírja az állam nyelvét. Ilyen lapok: „Philológiai Közöny,” „Ethnografia,” „Budapesti Szemle,” „Természettudományi Közöny” stb. stb.

Ajánljuk ez ügyet az Eforia becses figyelmébe mert külföldön, Romániában még azt fogják hinni, hogy az „Egyetemés közokt. szemlén” kívül nincs a magyarnak több szak-közönye.

Közigazdaság.

Czukoripar és répatermelés, vonatkozással Brassó-megye közigazdasági viszonyaira.

(Folytatás.)

Azon befolyásnál fogva azonban, melyet az égalji viszonyok a répa mennyisége- és minőségére nézve gyakorolnak, itt kívánjuk megjegyezni, hogy a répa nem megválasztásánál annak minőségét s nem nagyságát kell keresnünk. A répának élettani fejlődését és alkatrészeit tekintve, főkélléke, hogy az minél kevesebb fehérnye- és sőtartalommal bírjon, mivel ezen részek nemcsak a czukorkiválást akadályozzák, hanem annak mennyiségét is csökkentik.

A répa sulya B. szerint átlag 1.25—1.50 klg. lehet. A nagy répa rendszeren kevés lével s csekély czukortartalommal bír.

A minőségnek külső ismertető jelei még a levelek, melyek, ha az érés idejében egyenesen állanak, kevés czukortartalomra mutatnak; ellenben a répa koronájával sűrűn összenőtt s tányéralakban földre hajló levelek gazdagabb czukortartalmat jeleznek, valamint a répán mutatkozó levél-körök s p. 7—14-ig terjedő kör mellett a répanedv és czukortartalom legnagyobb.

(Folytatása következik.)

Vonatindulások. a) Budapest felé: vegyes-vonat reg. 4 óra; gyorsvonat délután 2 óra 43 perczkor; személyvonat este 10 óra 32 perczkor, b. Bukarest felé: személyvonat 5 óra 30 perczkor reggel; gyorsvonat d. u. 2 óra 33 perczkor; vegyesvonat 9 ó. 48 perczkor d. e. Vonatérkezések a) Budapest felől: személyvonat reggel 5 óra 20 perczkor; gyorsvonat d. u. 2 óra 23 perczkor; vegyes vonat este 10 óra 31 perczkor; b) Bukarest felől; gyorsvonat d. u. 2 óra 13 perczkor; személyvonat 10 óra 5 perczkor este; vegyes vonat 5 óra 50 perczko délután; pénteken reggel 7 óra 23 perczkor külön-vonat érkezik Predeáról.

Brassói piaci árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —

Brassó, 1890. július hó 29-én.

Román papirpénz à 20 frank	9.18	vétel 9.21	eladás
„ ezüstpénz à 20 „	9.14	„ 9.18	„
Napoleon'or (aranypénz) . .	9.20	„ 9.24	„
Török lira	10.42	„ 10.48	„
Arany	5.43	„ 5.49	„
Orosz papirrubel	135.50	„ 136.50	„

A szerkesztésért felelős:

Dr. Vajna Gábor.

Társszerkesztő:

Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyössi István (D.-Szt.-Márton)

Laptulajdonos: Harmath Lajos.

Kiadó: Alexi könyvnyomdája

HIRDETMEÉNYEK.

Brassó vármegye főispánjától.

Sz. 223.—1890.

Pályázat.

A kormányzatokra bizott Brassó vármegye felvidéki és alvidéki járásában lemondás következtében megürült 400—400 frt évi fizetés és 150—150 frt utazási általánynyal egybekötött járási orvosi állásokra az 1886. évi XXI. t. cz. 80. §-sa alapján ezennel pályázatot nyitok.

Felhivatlak ennél fogva mindazok, kik ezen állások valamelyikét elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t. cz. 9. §-ában megirt minősítettségüket igazoló okmányokkal ellátott kérésüket hozzám folyó évi augusztus 25-éig adják be. Ezen határidőn túl beérkező folyamodványok tekinteten kívül maradnak.

Brassó, 1890. július 1-én.

Maurer Mihály s. k.
főispán.

(232) 1—2

Haszonbéri hirdetmény.

A fogarasi m. kir. ménesbirtok tulajdonát képező alsó-porumbáki birtokcsoport, gazdasági és laképületekkel együtt 1891. év január 1-től számítandó 6 egy-másután következő évre haszonbérbe adandó lévén, ez iránt 1890. augusztus 20 án d. e. 9 órától kezdődőleg, alulírott igazgatóság hivatalos helyiségeiben Fogarason zárt írásbeli ajánlati tárgyalás fog megtartatni, melyre az érdeklődők ezenel következő közlése mellett hivatnak meg:

1. A bérbeadó birtok 3 külön álló tagosított, mindazonáltal egymáshoz nagyon közel fekvő birtoktestből, és Alsó-Po-

rumbák községében kiterjedt belsőségek-ből áll nevezetesen:

a. Alsó-porumbáki határban	287 hold	854	□° egy tagban
b. A. f. „	170	1304	□° „
c. Scoré-Seratai „	923	923	□° „
együtt	709 hold	1481	□°

Ezen mezőgazdasági birtoknak körülbelül 1/7 része rét, a többi szántó.

Ajánlatok zárva pecsét alatt, az ajánlott évi bérösszegnek 10%-jával mint bántatpénzzel és 50 kros bélyeggel el látva, legkésőbbben 1890. augusztus 20. reggel 1/9 óráig adhatók be ezen igazgatóság pénztárába. Kivül az ajánlat bontatékán, a birtok, melyre az ajánlat tettezt s a becsatolt bántatpénz összeg kiírandó. Később érkező, vagy utóajánlatok, szintugy távirati ajánlatok el nem fogadtatnak.

3. Ajánlati lehet akár az egész birtokcsoportra, akár pedig a három ösz-szefüggő, a fenti 1. pontban a. b. c. alatt jelzett birtokok egyik-másikára külön-külön, azon megjegyzéssel, hogy az a. alatti alsó-porumbáki birtoktesthez az ugyanazon községben lévő belsőség ösz-szes gazdasági épületekkel is tartozik s e belsőség az itt lévő külsőségtől elválaszthatlan.

4. Fenntartja magának a bérbeadó államkincstár képviselője azon jogot, hogy a beérkezendő ajánlatok közül, tekintet nélkül az ajánlott összegre, szabadon választahasson s mig az ajánlattevő ajánlata által, bántatpénze erejéig kötelezve marad, addig a bérbeadó igazgatóságra nézve a felsőbb jóváhagyás fentartatik.

5. A bérleti feltételek alulírott igazgatóságnál Fogarason a hivatalos órák alatt megtudhatók.

Fogarás, 1890. július 20.

A fogarasi m. kir. ménesbirtok (233) 1—3 igazgatósága.

Szám 1256.—1890. tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szentágothai kir. járásbiróság, mint tkkvi hatóság közhírré teszi, hogy erzsébetvárosi Borosnyai István végrehajtónak bükkösi Sipos Ferencz végrehajtást szenvedő elleni 190 frt. 06 kr. tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék (a szentágothai kir. járásbiróság) területén lévő, a felső, gezési határon fekvő, a felső-gezési 47. számú tjkvben A + alatt foglalt 1—51. és 53—65. rendszámú ingatlanokra az árverést 1589 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az

1890. augusztus hó 23-ik napján délelőtt 10 órakor Felső-Gezésen megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett, árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bántatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. (234) 1—1

Szentágotha, 1890. május 23-án.

A kir. járásbiróság mint tkkvi hatóság.

Raupert William

Magyarországon és Oroszországban állami oklevelet nyert fogorvos

rendel naponként 9—12- és 3—6 óráig.

MŰFOGAK

első amerikai és angol gyárakból.

Egyes részek és egész fogsorok aranyban és kaucsukban.

Foghus rózsaszin zománczczal.

Igazítógépek, obturatorok a szájpádlás hiányainál, szegfogak.

Aranyplomb legújabb amerikai és német módszer szerint.

Tömések elefántesont-zománczczal és platínával, a mostani iskola szerint.

Teljesen fájdalom nélküli fogműtétek legújabb

(231) 2—3 Philadelphia-kéjgázkészülékkel.

Rövid elkábitás Cocain által.

Széles-utca sarkán, 540. sz. a. I. emelet,
(Weisz Mihály-utca 30. sz.)

a Fabricius-féle házban, a Jekelius-gyógyszertárral szemben.

Zinz C. fogorvos,

a bécsi cs. és kir. egyetemen diplomát nyert és 30 évi gyakorlattal bír, szakértő a száj- és fogbetegségekben, valamint mesterséges fogak és egész fogsorok készítésében. Hibásan készített vagy az állkapocsnak (hosszabb idő folytán) már beállott változása által, rosszul vagy épséggel nem használható (kaucsukból való) mesterséges rágó eszközöket, csekély tiszteletdíjért saját tapasztalataim felhasználásával ismét egészen használható állapotba helyezek.

(217) 9—12 Rendel: 9—12 és 3—5-ig

Széles-utca 596 sz., Wächter-féle ház, Brassó.